

at en saadan Lov eksisterer. Og naar det hedder, at de skulle erhverve Borgerskab eller Næringsbeviis „efter Befassenheden af den Fart, de beviislige have havt Ret til at drive“, saa kan det umulig være nogen Forpligtelse for dem at tage andet Borgerskab end det, de ønske. Vil en Capitain, selv om han har faret paa Ostindien eller China, paa sine gamle Dage nydes med at være i en mindre Fart, der kun fordrer Borgerskab som Sætteskipper — han vil maaskee allerede af Ambitionsgrunde ikke føle sig fristet dertil — men vil han det, da kan det Offentlige kun fordrer Borgerkab eller Næringsbeviis efter Befassenheden af den Fart, han agter at drive. Det er imidlertid kun en ubetydelig Bemærkning, og jeg finder, at det foreliggende Udkast i det Hele er et vel gjennemtænkt og meget ønskeligt Lovudkast.

Besfely: Med Hensyn til Lovudkastet i dets Heelhed og det, hvorpaa det grunder sig kan jeg i det Hele henholde mig til de almindelige Bemærkninger, der bleve fremsatte af den ærede Taler, der nu satte sig. Det vil nemlig sees af Motiverne til Lovudkastet, at den Betragtning, der ligger til Grund derfor, er ikke at gjøre Afgang til denne Erhvervsgrænse afhængig af andre Betingelser end saadanne, der aldeles flyde af Næringslovens Grundsaetninger og som maa antages at ligge i den almindelige Interesse, at Vedkommende ere istand til at vogte det Liv og Gods, som betroes dem. Det er altsaa med Hensyn hertil, at Lovudkastet maa betragtes, og det er ogsaa med dette Hensyn for Øie, at jeg i det Hele tiltræder det. Det er kun, forsaavidt jeg finder, at der er enkelte Bestemmelser, der afvige fra den almindelige Betragtning, at jeg skal tillade mig et Par Bemærkninger. Jeg skal dog, inden jeg gaaer dertil, bemærke i Anledning af, hvad den ærede sidste Taler har anført om den Grænse, der er gjort mellem indenrigs og udenrigs Fart, at det er i Grunden en meget gammel Bestemmelse. Den findes i Forordningen af 1840 og allerede i Forordningen af 19de Marts 1817 om Logbøger, hvori der i § 1 staaer: „Enhver Skipper, som fører et dansk Skib paa en Reise, der nordpaa gaaer vesten for Næsjet“ — Næsjet er Lindesnæs — „og

synderpaa østen for Bornholm, skal stedsde have ombord en Logbog og en Journal for den Reise, hvorpaa han befinder sig“ (Vehmann: Det falder ikke sammen dermed!). Det er ganske rigtigt, det falder ikke sammen dermed, men Bestemmelsen om, hvad der skal henregnes til indenrigs og udenrigs Fart, kan være Tvivl underkastet. Det er vanskeligt at drage nogen bestemt Linie; thi hvorledes man end vil drage den, maa der altid blive noget Usikkert deri, i det Tilfælde man ikke f. Ex. med Hensyn til Østersøen vil fastsætte, at kun den Fart, der drives mellem de danske Provindser indbyrdes, er indenrigs, og derimod naar man gaaer over til Rostok eller Wismar, er det udenrigs Fart. Derfor mener jeg, at der maa trækkes en Linie, og man har allerede søgt at trække den, saaledes at den er meget mindre indskrænket end den i Forordningen af 1817. Forordningen af 1817 refererer sig jo allerede til Christian den Stes Lov, hvor der er sagt „mellem Provindserne i Riget skal der ikke holdes Journal“, hvorefter de Andre maae holde en saadan i udenrigs Fart. Med Hensyn til Lovudkastet skal jeg bemærke angaaende den udenrigs Fart, at i § 5 er det bestemt, at Ingen kan fare som Styrmand uden at have underkastet sig den lovbefalede Styrmandsexamen. De andre Betingelser, der ere foreskrevne, skal jeg ikke indlade mig paa, men hertil maa jeg tillade mig et Par Bemærkninger. Det maa erindres, at paa store Skibe og paa store Reiser til Vestindien og Ostindien er der ikke blot een, men to og jævnlig tre Styrmand. Altsaa kan her efter denne Forskrift Ingen fare som tredie Styrmand uden at have underkastet sig Examen. Det er efter min Anskuelse for streng en Fordring. Jeg anseer det ikke for nødvendigt, at Ingen skulde kunne fare som anden eller tredie Styrmand uden at have taget denne Examen. Dette har heller ikke, saa vidt mig bekjendt, uddannet sig i Praxis. Saavidt jeg veed, er det for Kjøbenhavns Vedkommende det Almindelige, at den, der antages som første eller eneste Styrmand, har taget denne Examen, men det forholder sig ikke saaledes i Provindserne. Jeg skal i den Henseende gjøre opmærksom paa, at Skibsforsikringsforeningen for